

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ІНТЕХПРОГРЕС»**

**фінансова звітність за МСФЗ та Примітки за рік, що
закінчився станом на 31 грудня 2020 р.**

Звіт про фінансовий стан

Звіт про прибутки і збитки та інший сукупний дохід

Звіт про рух грошових коштів

Звіт про зміни у власному капіталі

Примітки до фінансової звітності

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН ТОВ «ІНТЕХПРОГРЕС» станом на 31.12.2020, тис. грн.

	<u>Прим.</u>	<u>31 грудня 2020</u>	<u>31 грудня 2019</u>
АКТИВИ			
Необоротні активи			
Основні засоби	5.4	125	10
Нематеріальні активи	5.4	985	969
Незавершені капітальні інвестиції	5.4	583	-
Всього необоротні активи		1 693	979
Оборотні активи			
Запаси		5	1
Інша дебіторська заборгованість	5.5	270	497
Дебіторська заборгованість за розрахунками за ПДВ		174	78
Грошові кошти та їх еквіваленти	5.6	21	5
Всього оборотні активи		470	581
ВСЬОГО АКТИВИ		2 163	1 560
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ТА ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Власний капітал			
Зареєстрований капітал	5.7	3 188	11 111
Неоплачений капітал		-	(8 558)
Накопичений прибуток та інші компоненти		(1 359)	(1 211)
Всього капітал		1 829	1 342
Короткострокові зобов'язання			
Поточна торгова кредиторська заборгованість	5.8	-	12
Інша кредиторська заборгованість	5.8	334	206
Всього зобов'язань		334	218
ВСЬОГО ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ТА ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		2 163	1 560

Директор

Желізняк О.В./

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ І ЗБИТКИ ТА ІНШИЙ СУКУПНИЙ ДОХІД ТОВ «ІНТЕХПРОГРЕС» за рік, що скінчився на 31.12.2020, тис.грн.

	<i>Прим</i>	<u>2020</u>	<u>2019</u>
Адміністративні витрати	5.1	(135)	(190)
Інші операційні витрати	5.2	(118)	-
Операційний прибуток (збиток)		(253)	(190)
Фінансові доходи	5.3	105	-
Прибуток (збиток) до оподаткування		(148)	(190)
Всього сукупний дохід (збиток) за період за вирахуванням податків		(148)	(190)

Директор

Желізняк О.В./

ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ (за прямим методом) ТОВ «ІНТЕХПРОГРЕС» за рік, що скінчився на 31.12.2020 тис.грн.

	<u>Прим</u>	<u>2020</u>	<u>2019</u>
Операційна діяльність			
Придбання товарів та послуг		(163)	(16)
Витрачання на оплату праці		(47)	(29)
Витрачання на соціальні відрахування		(13)	(7)
Витрачання на сплату податків і зборів		(28)	(8)
Інші витрачання	5.6	(16)	(96)
Грошові кошти від операційної діяльності		(267)	(156)
Інвестиційна діяльність			
Витрати на придбання необоротних активів		(618)	(498)
Грошові кошти від інвестиційної діяльності		(618)	(498)
Фінансова діяльність			
Надходження від власного капіталу		635	537
Отримання позик		387	121
Погашення позик		(121)	
Грошові кошти від фінансової діяльності		901	658
Чистий рух грошових коштів за період		16	4
Залишок коштів на початок періоду		5	1
Залишок коштів на кінець періоду		21	5

Директор

/ Желізняк О.В./

ЗВІТ ПРО ЗМІНИ У ВЛАСНОМУ КАПІТАЛІ ТОВ «ІНТЕХПРОГРЕС» за рік, що скінчився на 31.12.2020 тис.грн.

	<i>Статутний капітал</i>	<i>Накопичений прибуток (збиток)</i>	<i>Неоплачений капітал</i>	<i>Усього</i>
Залишок на 01 січня 2020 року	11 111	(1 211)	(8 558)	1 342
Сукупний дохід за період	-	(148)	-	(148)
Погашення заборгованості з внесків	-	-	635	635
Зменшення статутного капіталу	(7 923)	-	7 923	-
Усього змін у капіталі	(7 923)	(148)	8 558	487
Залишок на 31 грудня 2020 року	3 188	(1 359)	-	1 829

Директор

/ Желізняк О.В./

ЗМІСТ

1.	ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ І ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.....	7
1.1.	Інформація про компанію.....	7
1.2.	Основа підготовки фінансової звітності.....	7
1.3.	Припущення щодо функціонування Компанії в найближчому майбутньому.....	7
2.	ОГЛЯД СУТТЄВИХ ПОЛОЖЕНЬ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ.....	8
3.	ОСНОВНІ ОБЛІКОВІ ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ.....	14
4.	ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ ТА ЗМІНЕНИХ СТАНДАРТІВ.....	15
5.	РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ, ПОДАНІ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ.....	16
5.1.	Адміністративні витрати.....	16
5.2.	Інші операційні витрати.....	16
5.3.	Фінансовий дохід.....	16
5.4.	Основні засоби, нематеріальні активи та незавершені капітальні інвестиції.....	16
5.5.	Інша дебіторська заборгованість.....	17
5.6.	Грошові кошти та їх еквіваленти.....	17
5.7.	Власний капітал.....	17
5.8.	Поточна торгова та інша кредиторська заборгованість.....	17
6.	РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	17
6.1.	Операції з пов'язаними сторонами.....	17
6.2.	Справедлива вартість фінансових інструментів.....	18
6.3.	Управління ризиками.....	18
6.4.	Управління капіталом.....	19
6.5.	Умовні та інші зобов'язання.....	19
6.6.	Стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу.....	19
6.7.	Події після закінчення звітного періоду.....	21

1. ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ І ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

1.1. Інформація про компанію

Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНТЕХПРОГРЕС» (надалі – Компанія) за організаційно-правовою формою є Товариством з обмеженою відповідальністю, діючим в Україні. Дата первинної державної реєстрації – 04 грудня 2002 року.

Юридична адреса Компанії: Україна, 53054, Дніпропетровська обл., Криворізький р-н, село Ранній Ранок, ВУЛИЦЯ МИРУ, будинок 1А.

Станом на 31 грудня 2020 року та станом на 01.01.2020 р. середня кількість працівників в Компанії складає 1 працівник.

Компанія є видобувним підприємством. Основний вид діяльності - Добування декоративного та будівельного каменю, вапняку, гіпсу, крейди та глинистого сланцю. Компанія має спеціальний дозвіл на здійснення діяльності з видобування граніту, реєстр. №5133 від 03 лютого 2010 року на ділянку надр Христофорівське родовище. Місцезнаходження ділянки: Дніпропетровська область, Криворізький район, с.Христофорівка. Строк дії дозволу – двадцять років.

Випуск фінансової звітності ТОВ «ІНТЕХПРОГРЕС» за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року, затверджено керівництвом «29» березня 2021 року.

1.2. Основа підготовки фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності («МСФЗ») в редакції, затверджених Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО) і є звітністю загального призначення.

Ця фінансова звітність була підготовлена відповідно до принципу оцінки за історичною вартістю.

Фінансова звітність представлена в українській гривні, що є функціональною валютою Компанії. Вся фінансова інформація, представлена в українських гривнях, округляється до найближчої тисячі («тис. грн.»), якщо не вказано інше.

1.3. Припущення щодо функціонування Компанії в найближчому майбутньому

Фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення, що Компанія буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності. Поточна діяльність Компанії пов'язана зі здійсненням підготовки до процесу видобування, отриманням необхідних дозвільних документів. У зв'язку з цим Компанія направляє кошти на інвестиційну діяльність та несе витрати адміністративного характеру. Керівництво Компанії реалізує відповідні заходи щодо управління фінансовими ризиками і вважає, що застосування принципу безперервності діяльності при складанні цієї фінансової звітності є доречним.

Відповідно до офіційних даних Державної служби статистики України та Мінфіну¹, кумулятивний рівень інфляції за трирічний період, включаючи 2018, 2019 та 2020 роки не перевищує 100%, тобто відсутні передумови для виникнення питання щодо проведення перерахунку фінансової звітності за 2020 рік згідно з МСБО 29.

Компанія здійснює свою діяльність в Україні. Економіка України характеризується низьким рівнем ліквідності на ринку капіталу, відносно високими темпами інфляції за останні 5 років, наявністю жорсткого регулювання валютних операцій, що є причиною неліквідності національної валюти за межами України. Стабільність української економіки значною мірою залежить від політики Уряду та його дій відносно регулятивної, правової та економічної реформ. У результаті вище означеного, діяльності в Україні притаманні ризики, які не типові для країн з розвинутою ринковою економікою.

Крім цього, слід враховувати наявність Covid-19 та його непередбачуваний вплив на всесвітню економіку. Спалах захворювання Covid-19 вперше було зареєстровано незадовго до закінчення 2019 року. У той час в місті Ухань, столиці китайської провінції Хубей, було виявлено велику кількість випадків «пневмонії невідомого походження». 31 грудня 2019 р. Китай повідомив Всесвітню організацію охорони здоров'я (ВООЗ) про новий тип вірусу 30 січня 2020 р. Міжнародний комітет ММСП з надзвичайних ситуацій ВООЗ визнав спалах даного захворювання «надзвичайною ситуацією у сфері охорони здоров'я, що має міжнародне значення». З тих пір вірусна інфекція поширилася по всьому світу. 11 березня 2020 р. ВООЗ оголосила спалах Covid-19 пандемією².

Захворювання Covid-19 справило значний вплив на всю світову економіку. Багато країн ввели обмеження на поїздки для мільйонів людей, при цьому в багатьох регіонах також були введені карантинні заходи. Бізнес зазнає значних збитків і порушення ланцюжків постачань. У той час як деякі країни почали послаблювати режим ізоляції, даний процес здійснюється поетапно, і в зв'язку з порушенням діяльності підприємств мільйони працівників втратили свою роботу. Пандемія Covid-19 також привела до значної волатильності на фінансових і сировинних ринках в усьому світі. Уряди багатьох країн оголосили про заходи з надання фінансової та нефінансової

¹ <https://index.minfin.com.ua/economy/index/inflation/>

² <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2866488-vooz-ogolosila-miznarodnij-nadzvicajnij-stan-cerez-spalah-koronavirusu.html>

підтримки постраждалим організаціям.

На сьогоднішнє операційне середовище в Україні характеризується нестабільністю внаслідок настання епідеміологічного стану щодо поширення вірусної інфекції COVID-19. Остаточне врегулювання даного питання не можливо передбачити з достатньою вірогідністю. Економічна стабільність буде в значній мірі залежати від ефективності фіскальних та інших заходів, які здійснюються Урядом, і не існує чіткої уяви, які заходи буде ухвалювати український Уряд у зв'язку з існуючою економічною та епідеміологічною ситуацією.

Подальший вплив цієї ситуації на діяльність Компанії та на середовище її функціонування спрогнозувати неможливо. Керівництво Компанії вживає необхідних заходів з підтримки стабільного економічного становища і розвитку Компанії в сучасних умовах, що склалися в бізнесі та в економіці.

Дана фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які можуть мати місце в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

2. ОГЛЯД СУТТЄВИХ ПОЛОЖЕНЬ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Облікова політика, викладена нижче, послідовно застосовувалася до всіх періодів, представлених у цій фінансової звітності.

Класифікація активів та зобов'язань на оборотні/короткострокові та необоротні/довгострокові

Компанія представляє активи та зобов'язання у Звіті про фінансовий стан з розбивкою на необоротні/оборотні (поточні) та довгострокові/короткострокові (поточні). Актив класифікується в якості оборотного (поточного) в наступних випадках:

- актив буде реалізований, або він призначений для продажу чи використання в ході звичайного операційного циклу;
- актив переважно призначений для торгівлі;
- актив буде реалізований протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду, або
- актив являє собою грошові кошти або їх еквіваленти, за винятком випадків, коли його заборонено обмінювати або використовувати для погашення зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як необоротні.

Зобов'язання класифікується як короткострокове (поточне) в наступних випадках:

- зобов'язання буде погашене в ході звичайного операційного циклу;
- зобов'язання призначене головним чином для торгівлі;
- зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду, або
- Компанія не має безумовного права відкласти погашення цього зобов'язання на строк як мінімум дванадцять місяців після закінчення звітного періоду.

Компанія класифікує інші зобов'язання в якості довгострокових. Відстрочені податкові активи та зобов'язання класифікуються у складі необоротних активів і довгострокових зобов'язань.

Основні засоби

Вартість придбаного об'єкта основних засобів визнається як актив та капіталізується у балансі, лише якщо:

- існує ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з предметом, будуть надходити до суб'єкта господарювання, та
- вартість активу може бути надійно оцінена.

Первісна вартість основних засобів оцінюється виходячи з фактичних витрат, понесених на придбання основних засобів, які включають ціну купівлі, у тому числі податки, що не відшкодовуються підприємству, та будь-які витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу в робочий стан і місця для його використання. Крім того, суттєві позикові витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням, будівництвом або виробництвом основного кваліфікованого активу, капіталізуються як частина вартості активу.

Собівартість замінюваної частини об'єкта визнається у балансовій вартості, коли витрати на неї понесені, якщо задовольняються критерії визнання. Балансову вартість запчастин, які замінюють, припиняють визнавати.

При необхідності заміни значних компонентів обладнання через певні проміжки часу, Компанія окремо амортизує їх на підставі відповідних індивідуальних термінів корисного використання. Аналогічно, при проведенні суттєвого технічного огляду, витрати, пов'язані з ним, визнаються в балансовій вартості основних засобів як заміна обладнання, якщо виконуються критерії визнання.

Після первісного визнання основні засоби відображаються за фактичною собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації й резерву від знецінення. Керівництво Компанії регулярно оцінює, чи є ознаки того, що актив може бути знеціненим. Оцінка проводиться щорічно або частіше, якщо виникають ознаки знецінення активу. У випадку виявлення суттєвих відхилень проводиться їх переоцінка. У подальшому переоцінка основних засобів проводиться з достатньою періодичністю, щоб не допустити суттєвої різниці між балансовою вартістю та справедливою вартістю на кінець звітного періоду.

Дооцінка балансової вартості основних засобів, відноситься до складу капіталу з дооцінки, що відображений у розділі власного капіталу звіту про фінансовий стан, окрім тієї частини, в якій вона відновлює суму зменшення вартості від переоцінки того самого активу, раніше визнаного в прибутках або збитках. Уцінка балансової вартості включається до складу прибутків та збитків, за винятком випадків, коли уцінка безпосередньо компенсує дооцінку балансової вартості того самого активу в попередньому періоді і відноситься до зменшення резерву з переоцінки. Накопичена на дату переоцінки амортизація основних засобів перераховується пропорційно зміні балансової вартості активу в бруто-оцінці таким чином, щоб балансова вартість активу після переоцінки була рівна його переоціненій вартості.

Дооцінку, що входить до власного капіталу об'єкта основних засобів, Компанія відносить до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання активу.

Амортизація об'єкту розпочинається тоді, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом. На практиці це означає, що амортизація починається з початку наступного періоду (місяця) після введення активу в експлуатацію, що підтверджується оформленням акту введення об'єкта в експлуатацію.

Амортизація об'єктів основних засобів нараховується з використанням прямолінійного методу протягом залишкового строку корисної експлуатації об'єкта основних засобів. В місяці, коли відбувається вибуття активу, амортизація нараховується із розрахунку за повний місяць вибуття.

Залишкова вартість, строки корисного використання та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного фінансового року та коригуються в міру необхідності.

Витрати на реконструкцію й модернізацію капіталізуються. Технічне обслуговування, ремонт та дрібні відновлення списуються на витрати поточного періоду в місяці їхнього виникнення. Незначні відновлення включають всі витрати, які не призводять до покращення технічних характеристик активів за межі свого первісного потенціалу.

Основний засіб знімається з обліку при його вибутті або у випадку, якщо від його подальшого використання не очікується подальше отримання економічних вигод. Дата вибуття – це дата, коли втрачено контроль над активом. Прибуток або збиток від вибуття активу (розраховується як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю активу) включається до звіту про прибутки та збитки та інший сукупний дохід за період, в якому визнання активу припиняється.

Незавершене будівництво являє собою вартість майна, машин і обладнання, будівництво або установка яких ще не завершена і не є придатною до використання у запланованих цілях. До вартості незавершеного будівництва також відносяться суми авансів, перерахованих постачальникам за основні засоби, а також балансова вартість запасів, що будуть використані у виготовленні основних засобів.

Зменшення корисності активів

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, то розраховується вартість відшкодування активу з метою визначення розміру збитків від знецінення.

Вартість очікуваного відшкодування активу - це більша величина з двох значень: справедливої вартості активу за вирахуванням витрат на продаж та вартості використання активу. Сума очікуваного відшкодування визначається для окремого активу, за винятком активів, що не генерують надходження грошових коштів та, в основному, незалежні від надходжень, що генеруються іншими активами або групою активів. Якщо балансова вартість активу перевищує його суму очікуваного відшкодування, актив вважається таким, корисність якого зменшилася та списується до вартості відшкодування (шляхом збільшення суми накопиченої амортизації). При оцінці вартості використання активу, майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, властиві активу. Збитки від зменшення корисності визнаються у звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід за період у складі тих категорій витрат, які відповідають функції активу, корисність якого зменшилася. Принцип суттєвості застосовується при визначенні того, чи слід визнати збитки від зменшення корисності.

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності більше не існують або відбулося їх зменшення. Якщо така ознака є, розраховується сума очікуваного відшкодування. Раніше визнані збитки від зменшення корисності відновлюються тільки в тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінці, яка використовувалася для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з часу останнього визнання збитку від зменшення корисності. У зазначеному випадку балансова вартість активу підвищується до очікуваного відшкодування суми. Отримана сума не може перевищувати балансову вартість (за вирахуванням амортизації), за якою даний актив визнавався б у випадку, якби в попередні періоди не був визнаний збиток від зменшення корисності. Сторнування вартості визнається у звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід за період. Після такої зміни вартості, майбутні амортизаційні відрахування коригуються таким чином, щоб амортизувати переглянуту балансову вартість активу, за вирахуванням залишкової вартості, на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Нематеріальні активи

Нематеріальний актив визнається, якщо:

- він може бути ідентифікований, що означає:

а) актив може бути відокремлений, тобто його можна відокремити або відділити від Компанії і продати, передати, ліцензувати, здати в оренду або обміняти індивідуально або разом з пов'язаним з ним контрактом, ідентифікованим активом чи зобов'язанням, незалежно від того, чи має компанія намір зробити це, або

б) актив виникає внаслідок договірних або інших юридичних відносин, незалежно від того, чи можуть вони бути передані або відокремлені або ж від інших прав та зобов'язань;

- Компанія контролює актив, тобто має повноваження отримувати майбутні економічні вигоди, що надходять від основного ресурсу, та обмежувати доступ інших до цих вигід;
- очікуються надходження майбутніх економічних вигод під час його використання.

Нематеріальні активи, які були придбані окремо, при первісному визнанні оцінюються за первісною вартістю. Первісною вартістю нематеріальних активів, придбаних в результаті об'єднання бізнесів, є їх справедлива вартість на дату придбання. Після первісного визнання нематеріальні активи обліковуються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення.

Нематеріальні активи, створені всередині організації, за винятком капіталізованих витрат на розробку, не капіталізуються, і відповідні витрати відображаються у звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід в періоді, в якому вони виникли.

Строк корисного використання нематеріальних активів може бути обмеженим, або невизначеним.

Нематеріальні активи з обмеженим строком корисного використання амортизуються протягом цього терміну та оцінюються на предмет знецінення, якщо є ознаки зменшення корисності нематеріального активу. Термін та метод амортизації для нематеріального активу з обмеженим строком корисного використання переглядаються наприкінці кожного звітного періоду. Зміна очікуваного терміну корисного використання або передбачуваної структури споживання майбутніх економічних вигод, втілених в активі, змінюють термін або метод амортизації відповідно та враховуються як зміна облікових оцінок. Витрати з амортизації нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання визнаються в звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід в тій категорії витрат, яка відповідає функції нематеріальних активів.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисного використання не амортизуються, а тестуються на знецінення щорічно окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові кошти. Строк корисного використання нематеріального активу з невизначеним терміном використання переглядається щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити даний актив в категорію активів з невизначеним строком корисного використання. Якщо це неприйнятно, зміна оцінки строку корисного використання з невизначеного на обмежений термін здійснюється на перспективній основі.

Визнання нематеріального активу припиняється при його вибутті, або коли від його використання або вибуття не очікується отримання майбутніх економічних вигод. Прибуток або збиток, що виникає в результаті припинення визнання активу (розрахований як різниця між чистими надходженнями від вибуття активу та балансовою вартістю активу), включається до звіту про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.

Ліцензії та дозволи

Ліцензії та дозволи відображаються за первісною вартістю. Ліцензії мають обмежений в часі строк корисного використання і відображаються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації. Величина амортизації розраховується методом рівномірного списання як розподіл вартості ліцензій та дозволів протягом усього розрахункового терміну їх корисного використання.

Комп'ютерне програмне забезпечення

Придбані ліцензії на комп'ютерне програмне забезпечення капіталізуються в частині понесених витрат на придбання і установку конкретного програмного забезпечення. Ці витрати амортизуються протягом всього розрахункового терміну корисного використання в тому випадку, якщо Компанія набуває право на поширення такого програмного забезпечення, в іншому випадку витрати на придбання визнаються витратами того періоду, в якому були понесені.

Витрати, пов'язані з розробкою або підтримкою комп'ютерних програм, враховуються у складі витрат поступово. Витрати, безпосередньо пов'язані з розробкою окремо взятого індивідуального програмного продукту, який буде контролюватися Компанією й від використання якого, ймовірно, буде отриманий дохід, що перевищує собівартість протягом періоду більш ніж один рік, враховуються у складі нематеріальних активів. Витрати, пов'язані з розробкою програмного забезпечення, включають витрати на заробітну плату фахівців з розробки програмного забезпечення і відповідну частину накладних витрат, що розподіляються.

Витрати на розробку програмного забезпечення для ПК, визнані як активи, амортизуються протягом усього розрахункового терміну їх корисного використання.

Запаси

Запаси оцінюються за найменшою з двох величин: за собівартістю або за чистою вартістю реалізації запасів.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

- Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих,

що згодом відшкодовуються суб'єктові господарювання податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг.

- Витрати на переробку запасів охоплюють витрати, прямо пов'язані з одиницями виробництва. Вони також включають систематичний розподіл постійних та змінних виробничих накладних витрат, що виникають при переробці матеріалів у готову продукцію.

При вибутті запасів, продажу та іншому вибутті, вони оцінюються на основі методу собівартості перших за часом надходження запасів (ФІФО).

Чиста можлива ціна продажу визначається як розрахункова ціна продажу в ході звичайної діяльності за вирахуванням розрахункових витрат на завершення виробництва і розрахункових витрат на продаж.

Оренда

Визначення того, чи є угода орендою або чи містить вона ознаки оренди, базується на аналізі змісту угоди на дату початку орендних відносин. Угода є орендою або містить ознаки оренди, якщо виконання угоди залежить від використання конкретного активу (або активів), і право на використання активу або активів в результаті даної угоди переходить від однієї сторони до іншої, навіть якщо цей актив (або ці активи) не вказується (не вказуються) в угоді.

Компанія як орендодавець

Оренда, за якою у Компанії залишаються практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням активом, класифікується як операційна оренда. Орендний дохід, що виникає, враховується лінійним методом протягом терміну оренди та включається до виручки з іншої операційної діяльності в звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, зважаючи на операційний характер. Первісні прямі витрати, понесені при укладенні договору операційної оренди, включаються до балансової вартості переданого в оренду активу та визнаються протягом терміну оренди на тій же основі, що і дохід від оренди. Умовна орендна плата визнається в складі виручки з іншої операційної діяльності в тому періоді, в якому вона була отримана.

Компанія як орендар

• Активи у формі права користування

Компанія визнає активи у формі права користування на дату початку оренди (тобто дату, на яку базовий актив стає доступним для використання). Активи у формі права користування оцінюються за первісною вартістю, за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення, з коригуванням на переоцінку зобов'язань з оренди. Первісна вартість активу в формі права користування включає величину визнаних зобов'язань з оренди, понесені початкові прямі витрати і орендні платежі, здійснені на дату початку оренди або до такої дати за вирахуванням отриманих стимулюючих платежів по оренді. Якщо у Компанії відсутня достатня впевненість в тому, що вона отримає право власності на орендований актив в кінці терміну оренди, визнаний актив у формі права користування амортизується лінійним методом протягом коротшого з таких періодів: передбачуваний термін корисного використання активу або термін оренди. Активи у формі права користування перевіряються на предмет знецінення.

• Зобов'язання з оренди

На дату початку оренди Компанія визнає зобов'язання з оренди. Зобов'язання оцінюються по приведеній дисконтованій вартості орендних платежів, які повинні бути здійснені протягом терміну оренди. Орендні платежі включають фіксовані платежі (в тому числі по суті фіксовані платежі) за вирахуванням будь-яких стимулюючих платежів по оренді до отримання, змінні орендні платежі, які залежать від індексу або ставки, і суми, які, як очікується, будуть сплачені за гарантіями ліквідаційної вартості. Орендні платежі також включають ціну виконання опціону з купівлі, якщо є достатня впевненість у тому, що Компанія виконає цей опціон, і виплатить штрафи за припинення оренди, якщо термін оренди відображає потенційне виконання Компанією опціону на припинення оренди. Змінні орендні платежі, що не залежать від індексу або ставки, визнаються як витрати в тому періоді, в якому настає подія або умова, що призводить до здійснення таких платежів.

Для розрахунку приведеної вартості орендних платежів Компанія використовує ставку залучення додаткових позикових коштів на дату початку оренди, якщо процентна ставка, закладена в договорі оренди, не може бути легко визначена. Після дати початку оренди величина зобов'язань з оренди збільшується для відображення нарахування відсотків і зменшується для відображення здійснених орендних платежів. Крім того, в разі модифікації, зміни терміну оренди, зміни по суті фіксованих орендних платежів або зміни оцінки опціону на купівлю базового активу Компанія здійснює переоцінку балансової вартості зобов'язання по оренді.

• Короткострокова оренда і оренда активів з низькою вартістю

Компанія застосовує звільнення від визнання щодо короткострокової оренди до своїх короткострокових договорів оренди (тобто до договорів, за якими на дату початку оренди передбачений термін оренди становить не більше 12 місяців і які не містять опціону на купівлю). Компанія також застосовує звільнення від визнання щодо оренди активів з низькою вартістю до договорів оренди, вартість яких вважається низькою (тобто до 100 тис. гривень). Орендні платежі за короткостроковою орендою та орендою активів з низькою вартістю визнаються як витрати лінійним методом протягом терміну оренди.

• Значні судження при визначенні терміну оренди в договорах з опціоном на продовження

Компанія визначає термін оренди як такий, де період оренди разом з періодами, щодо яких передбачений опціон на продовження оренди не підлягає достроковому припиненню, якщо є достатня впевненість в тому, що він буде виконаний, або періодами, щодо яких передбачений опціон на припинення оренди, якщо є достатня впевненість в тому, що він не буде виконаний.

За деякими договорами оренди у Компанії може бути опціон на продовження оренди активів на додатковий термін. Компанія застосовує судження, щоб визначити, чи є у неї достатня впевненість в тому, що вона виконає даний опціон на продовження. При цьому вона враховує всі доречні фактори, які призводять до виникнення економічного стимулу для виконання опціону на продовження оренди. Після дати початку оренди Компанія повторно оцінює термін оренди при виникненні значної події або зміни обставин, які підконтрольні Компанії і впливає на її здатність виконати (або не виконати) опціон на продовження оренди (наприклад, зміна бізнес-стратегії, тощо).

Фінансові інструменти - первісне визнання і подальша оцінка

Фінансовим інструментом є будь-який договір, що приводить до виникнення фінансового активу у однієї організації і фінансового зобов'язання або інструмента власного капіталу в іншій організації.

Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні вважається, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації). Проте, якщо частина наданої або отриманої компенсації не призначена для фінансового інструмента, справедлива вартість фінансового інструмента попередньо оцінюється із застосуванням відповідного методу оцінювання:

- справедлива вартість довгострокової позики або дебіторської заборгованості, за якими не нараховуються відсотки, попередньо оцінюється як теперішня вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дискontованих із застосуванням переважної ринкової ставки відсотка на подібний інструмент (подібний за валютою, строком, типом ставки відсотка та іншими ознаками) з подібним показником кредитного рейтингу;
- позика, до якої застосовується позаринкова ставка визнається за її справедливою вартістю з нарощуванням дисконту з відображенням у прибутку чи збитку із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

Коли Компанія стає стороною за договором, то вона розглядає наявність у ньому вбудованих похідних інструментів. Вбудовані похідні інструменти відокремлюються від основного договору, який не оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток у випадку, якщо аналіз показує, що економічні характеристики і ризики вбудованих похідних інструментів істотно відрізняються від аналогічних показників основного договору.

Фінансові активи

Первісне визнання та оцінка

Фінансові активи при первісному визнанні класифікуються як оцінювані згодом за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД) і за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Класифікація фінансових активів при первісному визнанні залежить від характеристик грошових потоків, що передбачені договором, за фінансовим активом та бізнес-моделі, яка застосовується Компанією для управління цими активами. За винятком торгової дебіторської заборгованості, яка не містить вагомого компоненту фінансування або щодо якої Компанією застосовувалось спрощення практичного характеру, Компанія первісно оцінює фінансові активи за справедливою вартістю, збільшеною в разі фінансових активів, які оцінюються не за справедливою вартістю через прибуток або збиток, на суму витрат по угоді. Торгова дебіторська заборгованість, яка не містить вагомий компонент фінансування або щодо якої Компанія застосувала спрощення практичного характеру, оцінюється за ціною угоди, визначеної відповідно до МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Для того щоб фінансовий актив можна було класифікувати та оцінювати за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, необхідно, щоб договірні умови цього активу обумовлювали отримання грошових потоків, які є «виключно платежами в рахунок основної суми боргу та відсотків» на непогашену частину основної суми боргу. Така оцінка називається SPPI-тестом і здійснюється на рівні кожного інструменту.

Бізнес-модель, яка використовується Компанією для управління фінансовими активами, описує спосіб, яким Компанія управляє своїми фінансовими активами з метою генерування грошових потоків. Бізнес-модель визначає, чи будуть грошові потоки наслідком отримання передбачених договором грошових потоків, продажу фінансових активів або і того, і іншого.

Всі операції купівлі або продажу фінансових активів, що вимагають поставки активів у строки, що встановлюються законодавством, або відповідно до правил, прийнятих на певному ринку (торгівля на стандартних умовах), визнаються на дату укладення угоди, тобто на дату, коли Компанія бере на себе зобов'язання купити або продати актив.

Подальша оцінка

Для цілей подальшої оцінки фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

- фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю (боргові інструменти);
- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід з подальшими відображенням переоцінки у складі прибутків або збитків (боргові інструменти);

- фінансові активи, класифіковані за рішенням організації як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без подальшої рекласифікації накопичених прибутків і збитків при припиненні визнання (пайові інструменти);
- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Станом на 01.01.2020 р. та на 31.12.2020 р. у Компанії відсутні фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, не має фінансових активів, які б були класифіковані на її розсуд як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (пайові інструменти), та фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю (боргові інструменти)

Компанія оцінює фінансові активи за амортизованою вартістю, якщо виконуються обидві наступні умови:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для отримання передбачених договором грошових потоків; і
- договірні умови фінансового активу обумовлюють отримання в зазначені дати грошових потоків, які є виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків на непогашену частину основної суми боргу.

Фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю, згодом оцінюються з використанням методу ефективної процентної ставки, також до них застосовуються вимоги щодо знецінення. Прибутки або збитки визнаються в прибутку чи збитку в разі припинення визнання активу, його модифікації або знецінення.

До категорії фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Компанія відносить торгову дебіторську заборгованість та довгострокову дебіторську заборгованість.

Знецінення фінансових активів

Компанія на кожну звітну дату, визнає забезпечення під очікувані кредитні збитки (ОКЗ) по відношенню до всіх боргових інструментів, оцінюваних не по справедливій вартості через прибуток або збиток. ОКЗ розраховуються на основі різниці між грошовими потоками, що належать відповідно до договору, і всіма грошовими потоками, які Компанія очікує отримати, дисконтованій з використанням первісної ефективної процентної ставки або її приблизного значення. Очікувані грошові потоки включають грошові потоки від продажу утримуваного забезпечення або від інших механізмів підвищення кредитної якості, які є невід'ємною частиною договірних умов.

ОКЗ визнаються в два етапи. У разі, якщо за фінансовими інструментами з моменту їх первісного визнання кредитний ризик значно не збільшився, створюється оціночний резерв під кредитні збитки, які можуть виникнути внаслідок дефолтів, можливих протягом наступних 12 місяців (12-місячні очікувані кредитні збитки). Для фінансових інструментів, за якими з моменту первісного визнання кредитний ризик значно збільшився, створюється оціночний резерв під кредитні збитки, що є очікуваними протягом строку дії цього фінансового інструменту, незалежно від термінів настання дефолту (очікувані кредитні збитки за весь термін).

Відносно торгової дебіторської заборгованості та активів за договором Компанія буде застосовувати спрощений підхід при розрахунку ОКЗ. Станом на 01.01.2020 та на 31.12.2020 р. у Компанії відсутня торгова дебіторська заборгованість.

Припинення визнання

Компанія припиняє визнання фінансового активу, якщо закінчується термін дії передбачених договором прав на грошові потоки від цього фінансового активу, або воно передає цей фінансовий актив, і дана передача відповідає вимогам для припинення визнання.

Якщо Компанія передає фінансовий актив, воно оцінює в якій мірі Компанія зберігає ризики і вигоди, пов'язані з правом власності на цей фінансовий актив. Якщо Компанія не передає й не зберігає практично всі ризики і вигоди, пов'язані з правом власності на фінансовий актив, а також зберегло контроль, то воно повинне продовжити визнання даного фінансового активу в обсязі своєї подальшої участі в цьому фінансовому активі. Компанія також визнає пов'язане з ним зобов'язання. Переданий актив та пов'язане з ним зобов'язання оцінюються на основі, що відображає ті права і обов'язки, які Компанія зберегла.

Фінансові зобов'язання

Первісне визнання та оцінка

Фінансові зобов'язання класифікуються при первісному визнанні як фінансові зобов'язання, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Всі фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю, за вирахуванням (у разі кредитів, позик і кредиторської заборгованості) витрат, що безпосередньо відносяться до операції.

Фінансові зобов'язання Компанії включають торгову та іншу кредиторську заборгованість, кредити та інші позики, включаючи банківські овердрафти.

Подальша оцінка

Подальша оцінка фінансових зобов'язань залежить від їх класифікації.

Станом на 01.01.2020 та на 31.12.2020 р. Компанія не має фінансових зобов'язань, класифікованих за її розсуд як оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, відсутні процентні кредити та позики. Компанія

не використовує похідні фінансові інструменти, такі як форвардні валютні договори, процентні свопи та форвардні товарні договори.

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість визнається, якщо контрагент виконав свої зобов'язання за угодою, і обліковується за амортизованою вартістю із використанням методу ефективної процентної ставки.

Припинення визнання

Визнання фінансового зобов'язання припиняється, якщо зобов'язання погашено, анульовано, або термін його дії закінчився. Якщо наявне фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах або якщо умови наявного зобов'язання значно змінені, така заміна або зміни враховуються як припинення визнання первісного зобов'язання та початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх балансовій вартості визнається в звіті про прибутки або збитку.

Передоплати

Передоплати відносяться до категорії довгострокових, якщо товари чи послуги, за які було здійснено передоплату, будуть отримані більше, ніж через один рік, або якщо передоплати стосуються активу, який при початковому визнанні буде віднесений до категорії необоротних активів.

Аванси, видані з метою придбання активу, включаються до складу його балансової вартості після того, як Компанія отримала контроль над цим активом і якщо існує ймовірність того, що Компанія отримає майбутні економічні вигоди, пов'язані з таким активом. Передоплати списуються на прибуток чи збиток після отримання товарів або послуг, за які вони були здійснені. Якщо існує свідчення того, що активи, товари чи послуги, за які була здійснена передоплата, не будуть отримані, балансова вартість передоплати зменшується належним чином, і відповідний збиток від знецінення визнається у складі прибутку чи збитку за рік.

3. ОСНОВНІ ОБЛІКОВІ ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

Судження

Підготовка фінансової звітності Компанії вимагає від її керівництва на кожну звітну дату винесення суджень, визначення оціночних значень і припущень, які впливають на суми виручки, витрат, активів і зобов'язань, що зазначаються у звітності, а також на розкриття інформації про умовні зобов'язання. Ці оцінки ґрунтуються на інформації, наявній на дату балансу. Отже, фактичні результати можуть відрізнитися від цих оцінок.

Невизначеність стосовно цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати у майбутньому суттєвих коригувань балансової вартості активу або зобов'язання, стосовно яких робляться такі припущення та оцінки.

У процесі застосування облікової політики Компанії керівництво використовувало такі судження, що мають найбільш істотний вплив на суми, визнані у фінансовій звітності:

Ризики пов'язані з вимогами податкового та іншого законодавства

Українське законодавство щодо оподаткування та здійснення господарської діяльності включаючи контроль за валютними та митними операціями продовжує розвиватися. Законодавчі та нормативні акти не завжди чітко сформульовані, а їх інтерпретація залежить від точки зору місцевих регіональних і центральних органів державної влади та інших органів державного управління. Нерідко точки зору різних органів на певне питання відрізняються. Керівництво вважає, що Компанія дотримувалась всіх нормативних положень і всі передбачені законодавством податки та відрахування були сплачені або нараховані.

Оцінки та припущення

Нижче представлені основні припущення, що стосуються майбутнього та інших основних джерел оцінки невизначеності на дату балансу, які несуть у собі значний ризик виникнення необхідності внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року.

Зменшення корисності нефінансових активів

Основні засоби, інвестиції та нематеріальні активи оцінюються з метою виявлення зменшення корисності, якщо обставини вказують на можливе зменшення корисності.

Ознаки, які Компанія вважає важливими для прийняття рішення про необхідність оцінки з метою виявлення зменшення корисності, включають наступне: суттєве зменшення ринкової вартості, значне зниження показників діяльності у порівнянні з минулими або запланованими майбутніми операційними результатами, істотні зміни у використанні активів або стратегії Компанії (зокрема, ліквідація або заміна активів; пошкодження активів, або їх вилучення з операцій), істотні негативні промислові або економічні тенденції та інші чинники.

Оцінка відновлювальної вартості активів ґрунтується на оцінках керівництва, зокрема, оцінці майбутньої діяльності, можливості активів приносити дохід, припущень щодо подальших ринкових умов, технологічного розвитку, змін в законодавстві та інших чинників. Ці припущення використовуються при розрахунку вартості використання активу та включають прогноз майбутніх грошових потоків та вибір відповідної дисконтної ставки.

Станом на 31 грудня 2020 року ознак потенційного збитку від зменшення корисності Компанією не виявлено.

Строки корисного використання основних засобів

Компанія оцінює строки корисного використання об'єктів основних засобів, на основі очікувань щодо їх майбутнього використання з урахуванням технологічного розвитку, конкуренції, змін ринкової кон'юнктури та інших чинників.

Орієнтовні строки корисного використання є такими:

Група основних засобів	Строки експлуатації (у роках)
Будівлі та споруди	від 10 до 60
Машини та обладнання	від 5 до 30
Транспорт	від 5 до 20
Інші	від 3 до 15

Строки корисного використання основних засобів переглядаються не рідше одного разу на рік наприкінці кожного звітного року.

У випадку, якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміни обліковуються як зміни в облікових оцінках відповідно до МСФЗ (IAS) 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Зазначені оцінки можуть вплинути на балансову вартість основних засобів у звіті про фінансовий стан і знос, визнаний у прибутках та збитках.

4. ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ ТА ЗМІНЕНИХ СТАНДАРТІВ

Компанія вперше застосувала деякі стандарти і поправки, які вступають в силу для річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати. Компанія не застосовувала достроково стандарти, роз'яснення або поправки, які були випущені, але ще не вступили в силу.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 3 - «Визначення бізнесу»

У поправках до МСФЗ (IFRS) 3 пояснюється, що, для того, щоб вважатися бізнесом, інтегрована сукупність видів діяльності та активів повинна включати як мінімум внесок і принципово значущий процес, які разом в значній мірі можуть сприяти створенню віддачі. При цьому пояснюється, що бізнес не обов'язково повинен включати всі вклади і процеси, необхідні для створення віддачі.

Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Компанії, але можуть бути застосовні в майбутньому, якщо Компанія проведе операцію по об'єднанню бізнесів.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 7, МСФЗ (IFRS) 9 і МСФЗ (IAS) 39 - «Реформа базової процентної ставки»

Поправки до МСФЗ (IFRS) 7, МСФЗ (IFRS) 9, МСФЗ (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» передбачають ряд звільнень, які застосовуються до всіх відносин хеджування, на які реформа базової процентної ставки безпосередньо впливає. Реформа базової процентної ставки впливає на відносини хеджування, якщо в результаті її застосування виникають невизначеності щодо термінів виникнення і / або величини грошових потоків, заснованих на базовій процентній ставці, по об'єкту хеджування або від інструмента хеджування.

Дані поправки не вплинули на окрему фінансову звітність Компанії, оскільки у неї відсутні відносини хеджування, засновані на процентних ставках.

Поправки до МСФЗ (IAS) 1 і МСФЗ (IAS) 8 - «Визначення суттєвості»

Поправки пропонують нове визначення суттєвості, згідно з яким «інформація є суттєвою, якщо можна обґрунтовано очікувати, що її пропуск, спотворення або маскуваність вплинуть на вирішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, прийняті ними на основі цих фінансових звітів, що надає фінансову інформацію про конкретну організацію яка звітує».

У поправках пояснюється, що суттєвість буде залежати від характеру або кількісної значущості інформації (взятої окремо або в сукупності з іншою інформацією) в контексті фінансової звітності, що розглядається в цілому. Спотворення інформації є суттєвим, якщо можна обґрунтовано очікувати, що це вплине на вирішення основних користувачів фінансової звітності. Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Компанії, і очікується, що в майбутньому вплив також буде відсутній.

«Концептуальні засади подання фінансових звітів», випущені 29 березня 2018 р.

Концептуальні основи не є стандартом, і жодне з положень Концептуальних основ не має переважної сили над будь-яким положенням або вимогою стандарту. Цілі Концептуальних основ полягають в наступному: сприяти Раді з МСФЗ в розробці стандартів; сприяти укладачам фінансових звітів при розробці положень облікової політики, коли жоден з стандартів не регулює певну операцію або іншу подію; і сприяти всім сторонам в розумінні та інтерпретації стандартів. Даний документ вплине на організацію, які розробляють свою облікову політику відповідно до положень Концептуальних основ.

Переглянута редакція Концептуальних основ містить кілька нових концепцій, оновлені визначення активів і зобов'язань і критерії для їх визнання, а також пояснює деякі суттєві положення. Перегляд даного документа не вплинув на окрему фінансову звітність Компанії.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 16 - «Поступки з оренди, пов'язані з пандемією Covid-19»

28 травня 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправку до МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда» - «Поступки з оренди, пов'язані з пандемією «Covid-19». Дана поправка передбачає звільнення для орендарів від застосування вимог МСФЗ (IFRS) 16 в частині обліку модифікацій договорів оренди в разі поступок з оренди, які виникають в якості прямих наслідків пандемії Covid-19. Як спрощення практичного характеру орендар може прийняти рішення не аналізувати, чи є поступка з оренди, надана орендодавцем у зв'язку з пандемією Covid-19, модифікацією договору оренди. Орендар, який приймає таке рішення, повинен враховувати будь-які зміни орендних платежів, обумовлених поступкою з оренди, пов'язаної з пандемією Covid-19, аналогічно тому, як ця зміна відображалася б в обліку відповідно до МСФЗ (IFRS) 16, якщо б вона не була модифікацією договору оренди.

Дана поправка застосовується до річних звітних періодів, що починаються 1 червня 2020 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. Ця поправка не мала впливу на окрему фінансову звітність Компанії

5. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ, ПОДАНІ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

5.1. Адміністративні витрати

Адміністративні витрати	За 2020 рік	За 2019 рік
Витрати на оплату праці	60	40
Зб/Нарахування ЄСВ	13	9
Інформаційні послуги	21	12
Відраджень працівників	14	102
Амортизація	19	24
Інші	8	3
Разом	135	190

5.2. Інші операційні витрати

Інші операційні витрати	За 2020 рік	За 2019 рік
Амортизація	95	-
Інформаційні послуги	20	-
Інші витрати	3	-
Разом	118	-

5.3. Фінансовий дохід

Фінансові доходи за 2020 рік – це визнанні доходи від дисконтування фінансових допомог, наданих фізичним особам в 2020 році.

5.4. Основні засоби, нематеріальні активи та незавершені капітальні інвестиції

Рух основних засобів, НМА та капітальних інвестицій за 2020 рік був наступний:

	Земельні ділянки	Машини та обладнання	Дозволи та ліцензії	Кап інвестиції	ВСЬОГО
ПЕРВІСНА ВАРТІСТЬ					
на 31.12.2019 р.	-	10	1 905	-	1915
Надходження	120	-	125	827	1 072
Вибуло	-	-	-	(244)	(245)
на 31.12.2020 р.	120	10	2 030	583	2 742
ЗНОС					
на 31.12.2019 р.	-	-	(936)	-	(936)
Нараховано	-	(5)	(109)	-	(114)
Вибуло	-	-	-	-	-
на 31.12.2020 р.	-	(5)	(1 045)	-	(1 050)
БАЛАНСОВА ВАРТІСТЬ:					
на 01.01.2020 р.	-	10	969	-	979
на 31.12.2020 р.	120	5	985	583	1 693

Повністю амортизовані нематеріальні активи станом на дату складання Балансу відсутні. У заставі необоротні активи та НМА не перебувають.

5.5. Інша дебіторська заборгованість

Інша дебіторська заборгованість станом на 01.01.2020 та 31.12.2020 р. представлена авансами, наданими постачальникам в рахунок майбутніх поставок товарів та послуг. Всі прострочені суми, за якими не створено резервів під очікувані кредитні збитки, вважаються такими, що будуть повернуті протягом року. Вся інша дебіторська заборгованість деномінована в гривнях.

5.6. Грошові кошти та їх еквіваленти

Станом на 01.01.2020 та на 31.12.2020 року грошові кошти та їх еквіваленти в сумі 5 тис.грн. та 21 тис.грн. відповідно представлені грошовими коштами на поточному рахунку банку.

Інші витрачання фінансової діяльності за 2019 та 2020 роки включають грошові потоки з погашення фінансової допомоги протягом звітного періоду.

5.7. Власний капітал

Станом на 01 січня 2020 року статутний зареєстрований капітал Компанії становив 11 111 тис.грн. Протягом 2020 року відбулося зменшення статутного капіталу на його неоплачену частку. Також протягом 2020 року відбулися зміни серед учасників Компанії.

Станом на 31 грудня 2020 року статутний зареєстрований і сплачений капітал Компанії становить 3 188,1 тис. грн. та розподілений на п'ять часток між фізичними особами-резидентами України у пропорціях 10%, та по 22,5%.

5.8. Поточна торгова та інша кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість представляє собою заборгованість перед вітчизняними постачальниками за поставлені товари та послуги. Інша кредиторська заборгованість представлена наступним чином:

	31.12.2020	31.12.2019
Надана короткострокова фінансова допомога	387	121
Дисконт за фінансовою допомогою	(105)	-
Заборгованість перед звітними особами	7	7
Розрахунки по заробітній платі та ЄСВ	3	2
Податковий кредит (1/6 сум авансів наданих)	42	76
Всього	334	206

Уся кредиторська заборгованість деномінована у гривні. Усі фінансові допомоги отримані від нефінансових організацій є короткостроковими, поворотними та безвідсотковими, відображені за амортизованою вартістю. Балансова вартість кредиторської заборгованості за основною діяльністю та іншої кредиторської заборгованості приблизно дорівнює її справедливій вартості.

6. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

6.1. Операції з пов'язаними сторонами

Відповідно до визначення МСФЗ (IAS) 24 "Розкриття інформації про зв'язані сторони" під пов'язаними сторонами Компанії, розуміються наступні контрагенти:

- підприємства, які прямо або побічно, через один або декілька посередників контролюють компанію, контролюються Компанією, або разом з Компанією перебувають під загальним контролем (включаючи холдингові й дочірні Компанії, а також родинні дочірні Компанії);
- асоційовані Компанії – підприємства, на діяльність яких Компанія значно впливає і які, не є дочірніми Компанії або спільними підприємствами інвестора;
- приватні особи, які прямо або побічно володіють пакетом акцій із правом голосу й мають можливість значно впливати на діяльність Компанії, а також кожної, хто впливає або перебуває під впливом такої особи при веденні операцій з Компанією;
- ключовий управлінський персонал Компанії, тобто ті особи, які вповноважені й відповідальні за здійснення планування, керування й контролю над діяльністю Компанії, у тому числі директор Компанії, а також його найближчі родичі;
- підприємства, право голосу в яких належить прямо або побічно будь-якій особі, описаній в п. п. (с) або (d), або особі, на яку такі особи значно впливають. До них відносяться підприємства, що належать

директорам або основним акціонерам Компанії, і підприємства, які мають спільного з Компанією, що звітує ключового члена керуючого органу;

- (f) пенсійні фонди, що діють в інтересах співробітників Компанії.

У відношенні кожної можливої операції зі зв'язаною стороною до уваги приймалась сутність операції, а не тільки її правова форма.

Пов'язані сторони можуть здійснювати операції, які не мали б місця між сторонніми Компаніями. Також можуть відрізнятися умови й суми транзакцій у порівнянні з аналогічними операціями між непов'язаними сторонами. Протягом звітних періодів Компанія не проводила операцій з пов'язаними сторонами.

Інформація щодо стану заборгованості представлена нижче:

Тип пов'язаної сторони	Характер заборгованості	31.12.2020	31.12.2019
Учасник – фізична особа	Фінансова допомога отримана (номінальна сума)	387	-

Заборгованість є поточною. В угодах між Сторонами відсутні особливі умови, забезпечення та відшкодування внаслідок непогашення зобов'язань, надання чи отримання будь-яких гарантій.

Станом на 31.12.2020 р. ключовий управлінський персонал Компанії складався з однієї особи. Загальна сума оплати праці з ЄСВ ключовому управлінському персоналу Компанії склала за 2020 р. 73 тис.грн. (2019: 21 тис.грн.).

6.2. Справедлива вартість фінансових інструментів

Компанія здійснює аналіз фінансових інструментів, визнаних за справедливою вартістю, у розрізі таких категорій ієрархії:

- інструменти, справедлива вартість яких була визначена на основі котирувань цін на активних ринках для ідентичних активів або зобов'язань - рівень 1;
- інструменти, справедлива вартість яких була визначена на основі відмінних від котирувань цін, включених до Рівню 1, вихідних даних, що спостерігаються для активу або зобов'язання безпосередньо (ціни) або опосередковано (похідні від цін) - рівень 2;
- інструменти, справедлива вартість яких була визначена на основі вихідних даних для активу або зобов'язання, не заснованих на спостережуваних ринкових даних (вихідні дані, що не спостерігаються на ринку) - рівень 3.

Згідно МСФЗ (IFRS) 7.29 розкриття інформації про справедливую вартість фінансових інструментів не вимагається:

- якщо балансова вартість є обґрунтованим наближенням до справедливої вартості (наприклад, короткострокова торгова дебіторська і кредиторська заборгованість);
- щодо договору, що містить умову дискреційного участі (як описано в МСФЗ (IFRS) 4), якщо справедлива вартість цієї умови не може бути надійно оцінена;
- щодо зобов'язання по оренді.

Станом на 01.01.2020 та 31.12.2020 року Компанія не має фінансових активів, які могли б бути віднесені до категорій «Фінансові активи, що переоцінюються за СС через прибуток або збиток», «Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід з подальшою рекласифікацією накопичених прибутків і збитків (боргові інструменти)», «Фінансові активи, класифіковані за рішенням організації як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без подальшої рекласифікації накопичених прибутків і збитків при припиненні визнання (пайові інструменти)» та «Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток».

6.3. Управління ризиками

Основні фінансові зобов'язання Компанії включають фінансову допомогу отриману, іншу кредиторську заборгованість. Основною метою даних фінансових зобов'язань є фінансування операцій Компанії. До складу основних фінансових активів Компанії входять інша дебіторська заборгованість та гроші та їх еквіваленти. Станом на 31.12.2020 р. Компанія схильна до ризику ліквідності. Керівництво Компанії контролює процес управління цим ризиком.

Ризик ліквідності

Ризик втрати ліквідності являє собою ризик того, що Компанія не зможе оплатити свої зобов'язання при настанні строку їх погашення. Компанія здійснює контроль над ризиком дефіциту грошових коштів, використовуючи інструмент планування поточної ліквідності.

Компанія проаналізувала концентрацію ризику щодо рефінансування своєї заборгованості і прийшла до висновку, що вона є низькою. Компанія має доступ до джерел фінансування в достатньому обсязі.

Суми у таблиці аналізу за строками станом на 31.12.2020 р. – це недисконтовані грошові потоки за угодами за найбільш суттєвими статтями зобов'язань.

	До 1 року	Більше 1 року	Всього
Зобов'язання			
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи і послуги (Примітка 5.8)	-	-	-
Інша кредиторська заборгованість (Примітка 5.8)	334	-	334
Всього майбутніх платежів	334	-	334

6.4. Управління капіталом

Компанія здійснює керування капіталом для досягнення наступних цілей:

- зберегти здатність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб вона й надалі забезпечувала дохід для учасників Компанії й виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учаснику Компанії, завдяки визначенню цін на продукцію й послуги Компанії, відповідних до рівня ризику.

Політика Компанії стосовно управління капіталом націлена на забезпечення і підтримку оптимальної структури капіталу. Компанія проводить аналіз капіталу застосовуючи коефіцієнт платоспроможності, який розраховується як сума чистих зобов'язань поділена на загальну суму капіталу та чистих зобов'язань. До чистих зобов'язань Компанії включаються торгова та інша кредиторська заборгованість за вирахуванням грошових коштів та короткострокових депозитів:

	31.12.2020	31.12.2019
Поточні зобов'язання	334	218
Мінус грошові кошти та короткострокові депозити	21	5
Чисті зобов'язання	313	213
Власний капітал (Чисті активи)	1 829	1 342
Коефіцієнт платоспроможності	0,17	0,16

6.5. Умовні та інші зобов'язання

Протягом звітного періоду Компанія не брала участі в судових розглядах. Також відсутні будь-які інші претензії, які б могли суттєво вплинути на результати операційної діяльності у звітному періоді. Станом на 31 грудня 2020 року Компанія не мала виданих гарантій щодо зобов'язань третіх осіб.

6.6. Стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу

МСФЗ (IAS) 8.30 вимагає, щоб організації розкривали у своїй фінансовій звітності інформацію про стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу, а також відому або обґрунтовану інформацію, що дозволяє користувачам оцінити можливий вплив застосування цих МСФЗ на фінансову звітність організації.

Нижче наводяться нові стандарти, поправки і роз'яснення, які були випущені, але ще не вступили в силу на дату випуску фінансової звітності Компанії. Компанія має намір застосувати ці стандарти, поправки і роз'яснення, у разі необхідності, з дати їх вступу в силу.

МСФЗ (IFRS) 17 "Страхові контракти"

В травні 2017 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування», новий всеосяжний стандарт фінансової звітності для договорів страхування, який розглядає питання визнання і оцінки, подання та розкриття інформації. Коли МСФЗ (IFRS) 17 вступить в силу, він замінить собою МСФЗ (IFRS) 4 "Страхові контракти", який був випущений в 2005 році. МСФЗ (IFRS) 17 застосовується до всіх видів договорів страхування (тобто страхування життя і страхування, відмінне від страхування життя, пряме страхування і перестраховання) незалежно від виду організації, яка випускає їх, а також до певних запобіжних заходів і фінансових інструментів з умовами дискреційної участі. Є кілька винятків зі сфери застосування. Основна мета МСФЗ (IFRS) 17 полягає в наданні моделі обліку договорів страхування, яка є більш ефективною і послідовною для страховиків. На відміну від вимог МСФЗ (IFRS) 4, які в основному базуються на попередніх місцевих облікових політиках, МСФЗ (IFRS) 17 надає всебічну модель обліку договорів страхування, охоплюючи все доречні аспекти обліку. В основі МСФЗ (IFRS) 17 лежить загальна модель, доповнена наступним:

- Певні модифікації для договорів страхування з умовами прямої участі (метод змінної винагороди)
- Спрощений підхід (підхід на основі розподілу премії) в основному для короткострокових договорів.

МСФЗ (IFRS) 17 набуває чинності за періоди, що закінчилися починаючи з 1 січня 2023 року або після цієї дати, при цьому потрібно надати порівняльну інформацію. Допускається застосування до цієї дати за умови, що організація також застосовує МСФЗ (IFRS) 9 і МСФЗ (IFRS) 15 на дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 17 або до неї. Даний стандарт не застосовний до Компанії.

Поправки до МСФЗ (IAS) 1 - «Класифікація зобов'язань як короткострокових або довгострокових».

У січні 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправки до пунктів 69-76 МСФЗ (IAS) 1, в яких пояснюються вимоги щодо класифікації зобов'язань як короткострокових так і довгострокових. У поправках пояснюються наступне:

- що розуміється під правом відстрочити врегулювання зобов'язань;
- право відстрочити врегулювання зобов'язань повинно існувати на кінець звітного періоду;
- на класифікацію зобов'язань не впливає ймовірність того, що організація виконає своє право відстрочити врегулювання зобов'язання;
- умови зобов'язання не впливатимуть на його класифікацію, тільки якщо похідний інструмент, вбудований в конвертоване зобов'язання, сам по собі є інструментом власного капіталу.

Дані поправки вступають в силу для звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 року або після цієї дати, і застосовуються ретроспективно.

В даний час Компанія аналізує можливий вплив цих поправок на поточну класифікацію зобов'язань і необхідність перегляду умов за існуючими договорами позики.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 3 - «Посилання на Концептуальні основи».

У травні 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесів» - «Посилання на концептуальні основи». Мета даних поправок - замінити посилання на «Концепцію підготовки та подання фінансової звітності», випущену в 1989 році, на посилання на «Концептуальні основи подання фінансових звітів», випущені в березні 2018 року, без внесення значних змін у вимоги стандарту.

Рада також додала виключення з принципу визнання в МСФЗ (IFRS) 3, щоб уникнути виникнення потенційних прибутків або збитків «2-го дня», для зобов'язань і умовних зобов'язань, які ставилися б до сфери застосування МСФЗ (IAS) 37 або роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 21 «Обов'язкові платежі», якби вони виникали в рамках окремих операцій. У той же час Рада вирішила роз'яснити існуючі вимоги МСФЗ (IFRS) 3 щодо умовних активів, на які заміна посилань на «Концепцію підготовки та подання фінансової звітності» не вплине.

Дані поправки вступають в силу для звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати, і застосовуються перспективно. Очікується, що дані поправки істотно не вплинуть на Компанію. Компанія застосовуватиме відповідні поправки після набрання їх чинності.

Поправки до МСФЗ (IAS) 16 - «Основні засоби: надходження до використання за призначенням»

У травні 2020 року Рада з МСФЗ випустила документ «Основні засоби: надходження до використання за призначенням», який забороняє організаціям зменшувати первісну вартість об'єкта основних засобів на будь-які надходження від продажу виробів, вироблених в процесі доставки цього об'єкта до місця розташування та приведення його у стан, які потрібні для його експлуатації в спосіб, визначений управлінським персоналом. Замість цього організація визнає надходження від продажу таких виробів, а також вартість виробництва цих виробів в складі прибутку чи збитку.

Дані поправки вступають в силу для звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати, і повинні застосовуватися ретроспективно до тих об'єктів основних засобів, які стали доступними для використання на дату початку (або після неї) самого раннього з представлених в фінансової звітності періоду, в якому організація вперше застосовує дані поправки.

Очікується, що дані поправки істотно не вплинуть на Компанію. Компанія застосовуватиме відповідні поправки після набрання їх чинності.

Поправки до МСФЗ (IAS) 37 - «Обтяжливі договори - витрати на виконання договору».

У травні 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IAS) 37, в яких роз'яснюється, які витрати організація повинна враховувати при оцінці того, чи є договір обтяжливим або збитковим.

Поправки передбачають застосування підходу, заснованого на «витратах, безпосередньо пов'язаних з договором». Витрати, безпосередньо пов'язані з договором на надання товарів або послуг, включають як додаткові витрати на виконання цього договору, так і розподілені витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договору. Загальні і адміністративні витрати не пов'язані безпосередньо з договором і, отже, виключаються, окрім випадків, коли вони явно підлягають відшкодуванню контрагентом за договором.

Дані поправки вступають в силу для звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати. Очікується, що дані поправки істотно не вплинуть на Компанію. Компанія застосовуватиме відповідні поправки після набрання їх чинності.

Поправка до МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності» - дочірня організація, яка вперше застосовує Міжнародні стандарти фінансової звітності.

В рамках процесу щорічних удосконалень МСФЗ, період 2018-2020 років, Рада з МСФЗ випустила поправку до МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності». Відповідно до даної поправки дочірня організація, яка вирішує застосувати пункт D16 (a) МСФЗ (IFRS) 1, має право оцінювати накопичені курсові різниці з використанням сум, відображених у фінансовій звітності материнського підприємства, виходячи з дати переходу материнського підприємства на МСФЗ. Дана поправка також може бути застосована до асоційованих організацій та спільних підприємств, які вирішують застосовувати пункт D16 (a) МСФЗ (IFRS) 1.

Дана поправка набирає чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. Очікується, що дані поправки не вплинуть на Компанію.

Поправка до МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» - комісійна винагорода під час проведення «тесту 10%» в разі припинення визнання фінансових зобов'язань

В рамках процесу щорічних удосконалень МСФЗ, період 2018-2020 років, Рада з МСФЗ випустила поправку до МСФЗ (IFRS) 9. В поправці надаються пояснення щодо сум комісійної винагороди, які організація враховує при оцінці того, чи є умови нового або модифікованого фінансового зобов'язання істотно відрізняються від умов первісного фінансового зобов'язання. До таких сум відносяться тільки ті комісійні винагороди, які були виплачені або отримані між певним кредитором і позичальником, включаючи комісійну винагороду, виплачену або отриману кредитором або позичальником від імені іншої сторони. Організація повинна застосовувати дану поправку щодо фінансових зобов'язань, які були модифіковані або замінені на дату початку (або після неї) річного звітного періоду, в якому організація вперше застосовує дану поправку.

Дана поправка набирає чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. Компанія застосує цю поправку щодо фінансових зобов'язань, які були модифіковані або замінені на дату початку (або після неї) річного звітного періоду, в якому вона вперше застосовує дану поправку.

Очікується, що дані поправки істотно не вплинуть на Компанію. Компанія застосовуватиме відповідні поправки після набрання їх чинності.

Поправка до МСФЗ (IAS) 41 «Сільське господарство» - оподаткування при оцінці справедливої вартості

В рамках процесу щорічних удосконалень МСФЗ, період 2018-2020 років, Рада з МСФЗ випустила поправку до МСФЗ (IAS) 41 «Сільське господарство». Дана поправка виключає вимогу в пункті 22 МСФЗ (IAS) 41 про те, що організації не включають до розрахунку грошові потоки, пов'язані з оподаткуванням, при оцінці справедливої вартості активів, що належать до сфери застосування МСФЗ (IAS) 41.

Організація повинна застосовувати дану поправку перспективно щодо оцінки справедливої вартості на дату початку (або після неї) першого річного звітного періоду, починається 1 січня 2022 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати.

Прийняті правки не застосовні до Компанії.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 - «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором і його асоційованою організацією або спільним підприємством»

Поправки розглядають протиріччя між МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 в частині обліку втрати контролю над дочірньою організацією, яка продається асоційованій організації або спільному підприємству або вноситься до них. Поправки роз'яснюють, що прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що представляють собою бізнес згідно з визначенням в МСФЗ (IFRS) 3, в угоді між інвестором та його асоційованою організацією або спільним підприємством, визнаються в повному обсязі. Однак прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, які не становлять собою бізнес, визнаються тільки в межах часток участі, наявних у інших, ніж організація, інвесторів в асоційованого підприємства або спільному підприємстві. Рада з МСФЗ перенесла дату вступу даних поправок в силу на невизначений термін, проте організація, яка застосовує дані поправки достроково, повинна застосовувати їх перспективно.

Для Компанії указані положення не застосовні.

6.7. Події після закінчення звітного періоду

Після закінчення звітного періоду до часу опублікування фінансової інформації у фінансово-господарській діяльності Компанії не відбулося суттєвих подій, які вимагали б коригування після звітного періоду сум, визнаних у фінансовій звітності, або визнання раніше не визнаних статей відповідно до вимог МСБО 33. У Компанії відсутні події після дати балансу, що вимагають додаткового їх розкриття у фінансовій звітності.

Директор

Желізняк О.В./